

nen ud. Det er aldrig noget, vi rigtig synes er godt, for vi vil jo gerne beholde arbejdspladserne herhjemme, men det er dog en måde, hvorpå de får løst nogle af deres opgaver, hvis de mangler arbejdskraft.

Men vi har det altså sådan, når det handler om den offentlige sektor, eksempelvis om plejen af vores ældre, at vi ikke i Dansk Folkeparti synes, det er et særlig godt forslag, hvis nogle ville synes, at vi skulle begynde at sige til de ældre: I kan få en god ældrepleje, fordi vi har lavet en aftale med nogle ude i Asien, hvor der er arbejdskraft, der kan I i øvrigt lige tage ud, og så kan I blive passet i jeres alderdom derude. Det ville jo ikke lige være et godt svar at give dem. Derfor har vi en forpligtelse til her i landet at give dem nogle ordentlige forhold og også sørge for, at der er den arbejdskraft i vores ældresektor, der skal til for at give de ældre den ordentlige pleje, som de fortjener.

Derfor har vi i finansloven lavet en aftale med regeringen, som tager hul på hele den her debat omkring en kvalitetsreform af den offentlige sektor. Og derfor har det jo også været så afgørende for os, at vi med aftalen sætter penge af til en begyndende indsats. For vores udgangspunkt er, at hvis vi vil have en bedre offentlig sektor, gør vi det ikke alene med de penge, der i dag er i den offentlige sektor. Vi kan gøre meget for at få mere ud af de penge, vi allerede bruger, men vi tror også på, at hvis man skal lave en stor omstilling af den offentlige sektor, så vi får en bedre offentlig sektor alle sammen, kræver det også penge til de omstillinger, som er en følge af det.

Derfor har vi så fået afsat en kvart milliard kroner på finanslovsforslaget for næste år til at komme i gang med den her opgave. Vi har ikke lagt skjul på, at det for os at se er penge, der skal starte den her proces, når man til sommer har de gode politiske forslag. Vi tror ikke på, at det er tilstrækkeligt for at få en bedre offentlig sektor. Der skal flere penge til i kølvandet af det, men det er et startbidrag.

Jeg mener, når man har det udgangspunkt, som jeg her har gjort rede for, så er det altså godt nok utrolig skuffende at komme til sådan en finanslovdebat og høre, at det store oppositionsparti, der håber at komme i regering, mener, at man skal håndtere det inden for de penge, der så er, og at man vil stemme imod de her 250 mio. kr. ekstra til den offentlige sektor. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg kan ikke finde hverken hoved eller hale i, at Socialdemokratiet vælger at

stemme imod at give en kvart milliard kroner ekstra næste år til den offentlige sektor – en bevilling, der alene har overskriften: bedre kvalitet i den offentlige sektor.

Det er fair nok at mene, at der skulle mange flere penge til. Det er jo sådan på mode at sige, at hvis vi siger 1, så siger man 4; hvis vi siger 4, så siger man 8; hvis vi siger 8, så siger man 16. Vi ved godt, at det er sådan at tage et ansvar i form af et forlig og at være i opposition. Det er vilkårene. Jeg har selv siddet i den rolle engang, og jeg ved, hvordan tal kan være sådan lidt tilfældigt valgt en gang imellem, og det er de så for Socialdemokratiet netop nu. Fred være med det. Men at man derfra vil sige, at man vil afvise en kvart milliard ekstra til bedre kvalitet i den offentlige sektor næste år, er mig en gåde.

På ældreområdet har vi et andet godt forslag, når det handler om kvalitet, nemlig at der over de næste 2 år skal bruges 200 mio. kr. på, at de ansatte i vores ældreomsorg kan komme med forslag til forbedringer inden for deres område. Det håber jeg så til gengæld kan få en bredere tilslutning. Det baserer sig jo på, at de ansatte, der i dagligdagen går med tingene, ved, hvor skoen trykker, og de kan komme med forslag til, hvordan man kan forbedre deres arbejdsdag. Vi ved godt, at hvis ansatte i den offentlige sektor får en bedre arbejdsdag, vil det typisk også give sig udslag i, at de mennesker, de har med at gøre i den offentlige sektor, altså her de ældre, også får det bedre og får en bedre pleje.

Kl. 13.45

Vi har så, som det allerede har været nævnt i debatten, ikke bare haft kig på, hvordan vi forbedrer vilkårene for pleje og omsorg af de ældre, men også hvordan vi giver de pensionister, der har en rigtig dårlig økonomi, bedre vilkår. Ældrechecken har vi jo nu igen fået udbygget. Det var den ældrecheck, der var nogle, der hånede os for, da vi startede med at arbejde med ældrecheck, og som de slet ikke mente ville blive til noget, for det var bare sådan en midlertidig foranstaltning. Nu kan vi da se, at den begynder at være oppe på et niveau, der nu nok er nået dertil, at ikke ret mange vil foreslå den afskaffet. Der, hvor forbedringen jo er mest mærkbar næste år, er der, hvor vi får fjernet den urimelige modregning i boligydelsen, som pensionisterne har oplevet. Det er 135.000 pensionister, der bor i lejebolig, der primært får glæde af det – 135.000 pensionister, der i dag oplever, at de modtager ældrechecken, og så får de efterfølgende en